

Дума про Хведора Безродного

За нотацією Миколи Лисенка
від кобзаря Остапа Вересая

Ой, по по-тре-бі, по по-тре-бі бар-зе цар-ській

до там то мно-го вій-ська, гей, по-на-же-но, да че-рез ме-чу по-ло-же-но.

Дай не є-ди-но-го ті-ла ко-заць-ко-го, мо-ло-дець-ко-го жи-во-го не ос-та-но-вле-но.

Приграв

Тіль-ки по-між до тим тру-пом Хве-дір без-доль-ний по-сі-че-ний да

по-ру-ба-ний, дай на ра-ни смер-тель-ни-ї не-зма-га-

-є. А ко-ло йо-го джу-ра Я-ре-ма, гей, про-меш-ка-є!

До Хве-дір без-доль-ний, без-род-ний, гей про-мо-вля-є сло-ва-ми,

да о-би-леть-ся гор-ко слі-за-ми: Гей! Джу-ро Я-ре-мо,

до да-ру-ю я то-бі по смер-ти сво-є-ї ко-ня во-ро-но-го,

ей, а дру-го-го бі-ло-гри-во-го, і тя-ге-ля чер-во-ни-ї од піл до ко-

2

12

13 мі - ра зо - ло - том гап - то - ва - ні, і шаб - лю бу - лат - ну - ю, пи - щаль се -

14 ми - п'яд - ну - ю! Ой, да до - бреж ти дбай, да на ко - ня сі - дай, да пе - ре - до мно - ю по -

15 вер - тай, да не - хай я бу - ду зна - ти, ай чи у - до - бен ти бу - деш про - між - до ко - за - ка - ми

16 про - бу - ва - ти. До джу - ра Я - ре - ма, ой да до - бре дба - є, да на ко - ня

17 сі - да - є, ой, да пе - ред ним по - вер - та - є. До Хве - дор без - доль - ний, без - ро - дний

18 ой, да про - мов - ля - є сло - ва - ми, да о - бі - леть - ся го - рко сльо - за - ми: Ой, да

19 бла - го - да - рюж те - бе Го - спо - да Ми - ло - серд - но - го, ой, що не ле - дай - ко - му гей, мо - я ху -

20 до - ба бу - де до - ста - ва - ти, до він бу - де за ме - не Гос - по - да Ми - ло - серд - но - го

21 про - ха - ти. Ей, джу - ро Я - ре - мо да до - бреж ти дбай да на ко - ня

22 сі - дай, да їдь по над лу - гом ба - за лу - гом, та по - над Дні - пром Сла - ву -

23 то - ю, до як уш - ка - ла гу - дуть, ой да ти схо - ро - ни - ся, а як ле - бе -

24 ді я - чать, ой до ти о - зо - ви - ся, а як ко - за - ки йдуть Дні - пром Сла - ву - то - ї

25 ой да ти о - б'я - ви - ся, дашли - чок на ко - пі - ю і - скла - дай, ой да сам ни - зень - ко

у - кло - ний, на пе - ред Го - спо - ду Бо - гу і бать - ко - ві ко - шо - во - му, о - та - ма -

26 ну вій-сько-во - му і всьо-му то-ва-ри-ству кре-вно-му, сер - деш - но-му. Ой, до-бре то він дба-

27 є, ой да на ко-ня сі - да - є, да по-над лу-гом, ба - за - лу-гом про - ї - зджа - є,

28 по-над Дні-пром Сла-ву - то - ю, ой да ко-за - ків стрі-ча - є, дашли-чок на ко - пі - ю

29 скла - да - є, а сам низь-ко у - кла - ня - є, на пе-ред бать - ко - ві ко-шо-во - му, о -

30 та-ма-ну вій-сько-во - му і всьо - му то-ва-ри-ству кре-вно-му й сер-де - шно - му.

31 До то бать-ко ко-шо - вий о - та-ман війсь-ко - вий про-мов-ля - є сло-ва - ми: Ей, —

32 джу-ро Я - ре - мо! Да не сво-ї-ми ти кінь-ми гу - ля - єш, і не сво-ї тя-ге-ля

33 чер-во - ни - ї, од піл до ко - мі - ра зо - ло-том гап-то - ва - ні і не сво-ю шаб-лю

34 бу-лаг-ну - ю, не сво-ю пи-щаль се-ми-пя' - дну ма - єш. А десь ти сво-го па - на у - бив

35 а - бо іс-тре-бив, а - бож ти мо-ло - до - го ду-ші із ба - вив. Ой, бать-ку ко-шо-вий,

36 о - та - ма - не вій-сько-вий я сво-го па - на а ні вбив, ні стри - бив, а ні

37 мо-ло-до-го ду-ші я не зба - вив, а мій пан ле-жить у лу - зі, в ба-за-лу-зі по -

38 стре-ля - ний дз по-ру - ба - ний і на ра-ни смер-тель - ні не зма-га - є. Да про-шу я вас

39 все-ни-жа-ю - ще у луг ба-за луг при-бу-ва - ти Ой, да ті-ло ко-заць-ке, мо-ло-дець-ке - є

40

 по-хо-ва-ти, да зві-ру пти-ці на по-та-лу не да-ти! До то бать-ко ко-

41

 шо-вий, о-та-ман вій-сько-вий, да доб-ре він дбав да в су-бо-ту із се-ми-сот

42

 п'ят-де-сят ко-за-ків від-би-рав да в су-бо-ту про-ти не-ді-лі, у чет-вер-тій по-лу-нош

43

 ній го-ди-ні у луг ба-за-луг ко-за-ків ви-си-лав, ой да во-ни при-бу-ва-

44

 ли, да ті-ло ко-заць-ко-є, мо-ло-дець-ке-є зна-хо-жа-ли, на чер-во-ну ки-тай-ку кла-

45

 ли, ті-ло ко-заць-ке мо-ло-дець-ке об-ми-ва-ли, а ша-бля-ми су-хо-дол ко-па

46

 а шап-ка-ми да при-по-ла-ми пе-ре-но-си-ли, да ви-со-ку мо-ги-лу ви-си-па-ли,

47

 і пра-пі-рок у го-ло-вах, ой у-стро-мля-ли да пре-муд-ро-му ли-ца-рю

48

 сла-ву у-чи-ни-ли, а тимй-го по-ми-на-ли, що в се-бе ма-ли, цві-лень-ки-ми вій

49

 сько-ви-ми су-ха-ря-ми! У-сли-ши Гос-по-ди у прось-бах, у мо-ли-твах, лю-ду цар-сько

50

 му, на-ро-ду хри-сти-ян-сько-му і всім го-ло-вам слу-ха-щим, вот намно-ги-ї лі-та до конь-

51

 ця ві-ка, до конь-ця ві-ка!